3.1.3. Mevkuf Hadis

Mevkuf kelimesi durmuş, durdurulmuş anlamlarına gelmektedir. Lafız ve mana olarak sahabeye ait tüm söz, fiil ve takrirleri içeren rivayetlere **mevkuf hadis** adı verilmektedir. Mevkuf hadisin senedi sahabede kalıp Hz. Peygamber'e ulaşmamıştır. "Falan sahabi şöyle dedi, şunu yaptı, yanında şöyle bir olay meydana gelince sesini çıkarmadı." şeklinde nakledilen rivayetler mevkuf hadise örnek verilebilir.[11]

Sahabeden Üsame bin Şerik "Hz. Peygamber'in huzuruna geldiğimde gördüm ki ashabı (onu hürmet içinde sessizce dinlerken) adeta başlarının üzerinde birer kuş varmış gibiydiler…"[12] buyurmuştur. Burada da vurgulandığı üzere ashabı Hz. Peygamber'in her sözünü ve davranışını dikkatle takip ediyordu. Bu sebeple ashabın söz ve davranışları Hz. Peygamber'den bağımsız düşünülmemiş ve onların bütün söz, davranış ve takrirleri hadis içerisinde değerlendirilmiştir.

Sahabeye ait rivayetler, Hz. Peygamber'e dayanma ihtimali sebebiyle hadis olarak isimlendirilmiştir. Bir sahabinin "Resulullah'ın sağlığında şöyle yapardık.", "Şöyle yapmak sünnettendir." şeklinde naklettiği hadisler hükmen merfu sayılırken sahabinin kendi görüşlerini ifade eden sözleri ise mevkuf hadis kabul edilir.